

Kirkeministeriet

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer

Udvalget for Landdistrikter og Øer har den 8. marts 2023 bedt om mit svar på spørgsmål 9 til ULØ L 36 - Forslag til lov om ændring af lov om planlægning, lov om Planklagenævnet og lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (Fremme af vedvarende energi i den fysiske planlægning og effektivisering af sagsbehandling i Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet).

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
e-post km@km.dk

Akt nr.: 278919

Dette akt nr. bedes oplyst ved
henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 15. marts 2023

Spørgsmål 9:

”Hvordan vil ministeren sikre, at den foreslåede begrænsning i klagemulighederne ikke medfører en begrænset retssikkerhed, i og med at man ikke kan forvente, at borgerne ved hvad, som er mest væsentligt at klage over i den pågældende sag?”

Svar:

Erhvervsministeren har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Nævnenes Hus, der sekretariatsbetjener planklagenævnet. Nævnenes Hus oplyser:

”Planklagenævnet er et uafhængigt, domstolslignende klagenævn inden for planområdet. Nævnet er klageinstans for administrative afgørelser, dvs. hvor der opstår en konflikt mellem en borger eller virksomhed og en offentlig myndighed, i det omfang det fastsættes ved lov eller i henhold til lov, og nævnet prøver i den forbindelse, om førsteinstansernes afgørelser er lovmedholdige.

Med forslaget indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at Planklagenævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over, og at nævnet, hvis en klage indeholder flere klagepunkter, kan begrænse sin prøvelse til de væsentlige forhold. Bestemmelsen svarer til den bestemmelse, der allerede findes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, og til den bestemmelse, der fandtes for det tidligere Natur- og Miljøklagenævnet. Da Natur- og Miljøklagenævnet blev nedlagt, og Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet blev oprettet, blev bestemmelsen medtaget i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, men den blev ved en forglemmelse ikke medtaget i lov om Planklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse er en kodificering af Planklagenævnets praksis, og den medfører således ikke ændringer i retstilstanden for borgere, virksomheder eller myndigheder, ligesom den ikke påvirker retssikkerheden for hverken klagerne eller de myndigheder, hvis afgørelser påklages til nævnet. Det vurderes

derfor heller ikke, at borgere, som ikke har kendskab til lovgivningen, stilles juridisk eller retssikkerhedsmæssigt dårligere med forslaget.

Den foreslåede bestemmelse er derfor et udtryk for en ansvarlig anvendelse af nævnets ressourcer og medfører, at nævnet hurtigere kan træffe afgørelse i en klagesag, uden at klager af den grund stilles dårligere juridisk eller retssikkerhedsmæssigt.

Det bemærkes endvidere, at nævnet er en del af den almindelige offentlige forvaltning, og at nævnet derfor er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger, herunder bl.a. den almindelige vejledningspligt, reglerne om partshøring og undersøgelsesprincippet (officialprincippet). Vejledningspligten indebærer bl.a., at nævnet er forpligtet til at oplyse sagerne, herunder indhente supplerende oplysninger, samt yde vejledning og bistand til borgere i forhold til klageprocessen. Herudover har klager under hele klagesagsbehandlingen mulighed for at udvide sin klage, herunder tilføje yderligere klagepunkter, ligesom klager og den indklagede myndighed har adgang til sagens dokumenter via en digital klageportal.

Forslaget indebærer på den baggrund, at nævnet i almindelighed skal tage stilling til de forhold, der er klaget over. Nævnet vil dog fortsat have mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmål om overholdelse af gældende EU-ret eller tilside-sættelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger om f.eks. habilitet. Nævnet kan således prøve andre dele af afgørelsen end de påklagede, ligesom nævnet kan oplyse sagen yderligere både i forhold til klagetemaet og til be-lysnings af de elementer i afgørelsen, som nævnet ønsker at inddrage i klagesags-behandlingen. Nævnet skal som udgangspunkt tage stilling til alle påstande og relevante anbringender, som klager gør gældende. Prøvelsesintensiteten vil kunne variere, idet nævnet må sondre mellem om det, der konkret på baggrund af den bestemmelse, der hjemler klageadgang, skal efterprøves, er 1. instansens anvendelse af retsreglerne, sagens faktiske grundlag eller afgørelsens hensigts-mæssighed og rimelighed (herunder også afgørelsens proportionalitet).””

Louise Schack Elholm

/ Hans Peter Olsen